

U S T A W A

z dnia

o efektywności energetycznej^{1),2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady opracowania krajowego planu działań w zakresie efektywności energetycznej;
- 2) zadania jednostek sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej;
- 3) zasady uzyskania i umorzenia świadectwa efektywności energetycznej;
- 4) zasady:
 - a) sporządzania audytu efektywności energetycznej,
 - b) przeprowadzania audytu energetycznego przedsiębiorstwa.

Art. 2. Przepisy ustawy stosuje się do przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) audyt efektywności energetycznej - opracowanie zawierające analizę zużycia energii oraz określające stan techniczny obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, zawierające wykaz przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej tego obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, a także ocenę ich opłacalności ekonomicznej i możliwej do uzyskania oszczędności energii;
- 2) audyt energetyczny przedsiębiorstwa - procedurę, której celem jest:
 - a) uzyskanie odpowiedniej wiedzy o zużyciu energii przez dany budynek lub zespół budynków, lub instalację przemysłową, lub handlową, lub usługę,

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz. Urz. UE L 315/1 z 14.11.2012),
- 2) decyzji Komisji Europejskiej 2011/877/UE z dnia 19 grudnia 2011 r. ustanawiającej zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła zgodnie z dyrektywą 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 343 z 23.12.2011, s. 91).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne oraz ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych.

- b) określenie, w jaki sposób i w jakiej ilości możliwe jest uzyskanie opłacalnej oszczędności energii;
- 3) ciepło - ciepło w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz.1059, z późn. zm.³⁾);
 - 4) efektywność energetyczna - stosunek uzyskanej wielkości efektu użytkowego danego obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, w typowych warunkach ich użytkowania lub eksploatacji, do ilości zużycia energii przez ten obiekt, urządzenie techniczne lub instalację, niezbędnej do uzyskania tego efektu;
 - 5) efekt użytkowy - efekt uzyskany w wyniku dostarczenia energii do danego obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, w szczególności: wykonanie pracy mechanicznej, zapewnienie komfortu cieplnego, oświetlenie;
 - 6) energia - energię pierwotną lub finalną;
 - 7) energia pierwotna - energię zawartą w pierwotnych nośnikach energii, pozyskiwanych bezpośrednio ze środowiska, w szczególności: węgla kamiennym energetycznym (łącznie z węglem odzyskanym z hałd), węgla kamiennym koksowym, węgla brunatnym, ropy naftowej (łącznie z gazoliną), gazie ziemnym wysokometanowym (łącznie z gazem z odmetanowania kopalń węgla kamiennego), gazie ziemnym zaazotowanym, torfie do celów opałowych oraz energię: wody, wiatru, słoneczną, geotermalną - wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, a także biomasę w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164 oraz z 2014 r. poz. 457);
 - 8) energia finalna - energię lub paliwa w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, z wyłączeniem paliw lotniczych i paliw w zbiornikach morskich, zużyte przez odbiorcę końcowego;
 - 9) jednostka sektora publicznego - podmiot sektora finansów publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.⁴⁾);

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 457 i 490.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646 oraz z 2014 r. poz. 379).

- 10) odbiorca końcowy - odbiorcę końcowego w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
- 11) oszczędność energii - ilość energii stanowiącą różnicę między energią potencjalnie zużytą przez obiekt, urządzenie techniczne lub instalację w danym okresie przed zrealizowaniem jednego lub kilku przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, a energią zużytą przez ten obiekt, urządzenie techniczne lub instalację w takim samym okresie po zrealizowaniu tych przedsięwzięć i uwzględnieniu znormalizowanych warunków wpływających na zużycie energii;
- 12) przedsiębiorstwo energetyczne - przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
- 13) przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej - działanie polegające na wprowadzeniu zmian lub usprawnień w obiekcie, urządzeniu technicznym lub instalacji, w wyniku których uzyskuje się oszczędność energii;
- 14) tona oleju ekwiwalentnego - równoważnik jednej tony ropy naftowej o wartości opałowej równej 41 868 kJ/kg.

Rozdział 2

Krajowy plan działań w zakresie efektywności energetycznej

Art. 4. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, co 3 lata, opracowuje krajowy plan działań w zakresie efektywności energetycznej, zwany dalej „krajowym planem działań”.

2. Krajowy plan działań zawiera w szczególności:

- 1) opis planowanych:
 - a) programów zawierających działania w zakresie poprawy efektywności energetycznej,
 - b) przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej w poszczególnych sektorach gospodarki;
- 2) informacje o osiągniętej oszczędności energii, w tym w przesyłaniu lub dystrybucji, jej dostarczaniu oraz końcowym jej zużyciu.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przyjmuje krajowy plan działań.

4. Przyjęty przez Radę Ministrów krajowy plan działań minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej.

5. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej w rozumieniu ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 743 i 984) realizują krajowy plan działań.

Art. 5. 1. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa opracowuje strategię wspierania inwestycji w renowację budynków na okres 20 lat. Strategia ta podlega aktualizacji co 3 lata.

2. Strategia wspierania inwestycji w renowację budynków zawiera:

- 1) wyniki dokonanego przeglądu budynków znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) określenie sposobów przebudowy lub remontu budynków, o których mowa w pkt 1;
- 3) dane szacunkowe dotyczące możliwych do uzyskania oszczędności energii w wyniku przeprowadzenia przebudowy lub remontu budynków, o których mowa w pkt 1.

3. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa przekazuje, co 3 lata, Komisji Europejskiej strategię wspierania inwestycji w renowację budynków oraz jej aktualizację, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, w którym strategia ta została opracowana lub dokonana została jej aktualizacja.

Rozdział 3

Zadania jednostek sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej

Art. 6. 1. Jednostka sektora publicznego realizuje swoje zadania stosując co najmniej jeden ze środków poprawy efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 2.

2. Środkiem poprawy efektywności energetycznej jest:

- 1) umowa, której przedmiotem jest realizacja i finansowanie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej;
- 2) nabycie nowego urządzenia, instalacji lub pojazdu, charakteryzujących się niskim zużyciem energii oraz niskimi kosztami eksploatacji;
- 3) wymiana eksploatowanego urządzenia, instalacji lub pojazdu na urządzenie, instalację lub pojazd, o których mowa w pkt 2, lub ich modernizacja;

4) realizacja przedsięwzięcia termomodernizacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. Nr 223, poz. 1459, z późn. zm.⁵⁾).

3. Jednostka sektora publicznego informuje o stosowanych środkach poprawy efektywności energetycznej na swojej stronie internetowej lub w inny sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

Art. 7. 1. Jednostki sektora publicznego nabywają lub wynajmują efektywne energetycznie budynki, lub ich części, albo w użytkowanych budynkach poddanych przebudowie zapewniają poprawę charakterystyki energetycznej w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 oraz z 2014 r. poz. 40).

2. Przepisu ust. 1, nie stosuje się do budynków:

- 1) będących zabytkami w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.⁶⁾);
- 2) użytkowanych w celach wojskowych, za wyjątkiem:
 - a) jednoosobowych kwater w rozumieniu ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 206, poz. 1367, z późn. zm.⁷⁾),
 - b) budynków Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej przeznaczonych na cele biurowe,
 - c) budynków użytkowanych przez członków personelu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W wyniku podjętych działań, o których mowa w ust. 1, roczna oszczędność energii pierwotnej wynosić powinna nie mniej niż 2122 MWh. Jeżeli w danym roku uzyskana będzie nadwyżka oszczędności energii pierwotnej, nadwyżkę tę można zaliczyć do oszczędności energii w roku następnym.

4. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. 2010 r. Nr 157, poz. 1241 z 2010 r. Nr 76, poz. 493, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2012 r. poz. 951 i 1342.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 238, poz. 239, z 2006 r. Nr 50, poz. 362 i Nr 126, poz. 875, z 2007 r. Nr 192, poz. 1394, z 2009 r. Nr 31, poz. 206 i Nr 97, poz. 804 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 474 i Nr 130, poz. 871.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 22, poz. 114 i Nr 185, poz. 1092 oraz z 2012 r. poz. 908.

Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz jednostek sektora publicznego, o których mowa w ust.1.

5. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa przekazuje Komisji Europejskiej informacje o działaniach podjętych przez jednostki sektora publicznego, o których mowa w ust. 1, w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku po upływie roku, którego informacja ta dotyczy.

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa:

- 1) organizują kampanie promujące stosowanie środków poprawy efektywności energetycznej, w tym wprowadzanie innowacyjnych technologii;
- 2) prowadzą działania informacyjno-edukacyjne oraz szkoleniowe o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w ramach promowania środków poprawy efektywności energetycznej, prowadzi działania informacyjno-edukacyjne o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię w rozumieniu ustawy z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię (Dz. U. poz. 1203).

3. Minister właściwy do spraw gospodarki:

- 1) monitoruje stosowanie środków poprawy efektywności energetycznej;
- 2) zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki:
 - a) informacje o instrumentach służących finansowaniu środków poprawy efektywności energetycznej oraz sposobie ich pozyskiwania,
 - b) wytyczne dotyczące sposobu uwzględniania kryterium efektywności energetycznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Rozdział 4

Zasady uzyskania i umorzenia świadectwa efektywności energetycznej

Art. 9. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w ust. 7, są obowiązani:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, świadectwo efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 18 ust. 1, lub
- 2) uiścić opłatę zastępczą obliczoną w sposób określony w art. 10 ust. 1, w terminie określonym w art. 10 ust. 2 - w przypadku wystąpienia niedoboru świadectw efektywności energetycznej.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

- 1) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) odbiorca końcowy przyłączony do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197) lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 3) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, na zlecenie odbiorców końcowych przyłączonych do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust.1, nie dotyczy przedsiębiorstw energetycznych sprzedających ciepło odbiorcom końcowym, jeżeli łączna wielkość mocy zamówionej przez tych odbiorców nie przekracza 5 MW.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną lub gazem ziemnym, w terminie miesiąca od zakończenia roku kalendarzowego w którym zakupiło energię elektryczną lub gaz ziemny w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego, lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane przekazać towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklarację o ilości energii elektrycznej lub gazu ziemnego zakupionych w wyniku tej transakcji i zużytych na własny użytek oraz przeznaczonych do dalszej odsprzedaży.

5. Deklaracja, o której mowa w ust. 4, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w ust. 1.

6. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej lub gazu ziemnego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w ust. 1, w zakresie określonym w ust. 2 pkt 2. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta pomiędzy towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

7. Zakres obowiązku, o którym mowa w ust.1, określa się na poziomie 1,5% w każdym roku, począwszy od 2015 r.

8. Zakres obowiązku, o którym mowa w ust. 1, określa minimalny udział ilościowy energii finalnej przeliczonej odpowiednio na jednostki energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego, odniesiony do:

- 1) całkowitej sprzedaży energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pomniejszonej o ilość energii zaoszczędzonej przez odbiorców, o których mowa w art. 11 ust. 1, wynikającej z oświadczenia, o którym mowa w art. 11 ust. 1;
- 2) dokonanego zakupu energii elektrycznej lub gazu ziemnego:
 - a) na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w transakcjach zawieranych we własnym imieniu przez odbiorców końcowych, o których mowa w ust. 2 pkt 2,
 - b) przez towarowy dom maklerski, lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych.

Art. 10. 1. Opłatę zastępczą, o której mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2, oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times Ek,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz - opłatę zastępczą, o której mowa w art. 9 ust.1 pkt 2, wyrażoną w złotych,

Ozj - jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 1000 złotych za tonę oleju ekwiwalentnego energii finalnej,

Ek - ilość energii finalnej, wyrażoną w tonach oleju ekwiwalentnego, równą różnicy pomiędzy ilością energii finalnej wynikającą z zakresu obowiązku określonego w art. 9 ust. 7 i ilością energii finalnej wynikającą ze świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w art. 18 ust.1, umorzonych przedsiębiorstwu energetycznemu, odbiorcy końcowemu oraz towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu, o których mowa w ust. 2, w terminie, o którym mowa w art. 24 ust. 3.

2. Wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Kwotę opłaty zastępczej należy uiszczyć na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 31 marca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 11. 1. Odbiorca końcowy, który w roku poprzedzającym rok realizacji obowiązku określonego w art. 9 ust.1 zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla którego udział kosztu energii elektrycznej w wartości jego produkcji jest nie mniejszy niż 15% oraz zakończył, nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2014 r., przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, ograniczając zużycie energii elektrycznej w przeliczeniu na wielkość produkcji o nie mniej niż 1,5% rocznie w stosunku do średniej jego wielkości z lat 2011-2013, przedstawia przedsiębiorstwu energetycznemu sprzedającemu temu odbiorcy energię elektryczną oświadczenie o zrealizowaniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej wraz z audytem efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1, potwierdzającym uzyskaną oszczędność energii.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) nazwę, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) odbiorcy końcowego, o którym mowa w ust. 1;
- 2) określenie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1;
- 3) dane dotyczące ilości energii zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego;
- 4) określenie ilości energii finalnej wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, niezbędnej do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1, obliczonego od ilości

energii elektrycznej zakupionej w danym roku przez odbiorcę końcowego, o którym mowa w ust. 1.

3. Ilość energii zaoszczędzonej, o której mowa w ust. 2 pkt 3, nie może być mniejsza niż ilość energii finalnej, o której mowa w ust. 2 pkt 4.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne sprzedające energię elektryczną, które otrzymało od odbiorcy końcowego oświadczenie wraz z audytem efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 1, przekazuje oświadczenie to i audyt Prezesowi URE podczas wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1.

5. Odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 1, może, w kolejnych latach, przedstawić przedsiębiorstwu energetycznemu sprzedającemu temu odbiorcy energię elektryczną oświadczenia zawierające dane dotyczące tego samego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, jeżeli suma ilości energii finalnej, o której mowa w ust. 2 pkt 4, określonej w poszczególnych oświadczeniach jest nie większa, niż ilość energii zaoszczędzonej, o której mowa w ust. 2 pkt 3.

Art. 12. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 9 ust. 2, przedstawia Prezesowi URE, na jego żądanie, dokumenty lub informacje niezbędne do oceny wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9 ust. 1, oraz do ogłoszenia oszczędności energii, o której mowa w ust. 2, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2. Prezes URE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Biuletynem Informacji Publicznej URE”, informacje o ilości energii finalnej wynikającej z wartości świadectw efektywności energetycznej, uzyskanych i umorzonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, odbiorców końcowych oraz towarowe domy maklerskie lub domy maklerskie, łącznie lub oddzielnie dla każdej kategorii podmiotów obowiązanych, o których mowa w art. 9 ust. 2, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku następującego po roku realizacji obowiązku.

3. Oszczędność energii finalnej wynosić powinna nie mniej niż 42,8 TWh do 2020 r.

Art. 13. 1. Prezes URE dokonuje wyboru przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej za które można uzyskać świadectwa efektywności energetycznej. W tym celu, co najmniej raz w roku, ogłasza i przeprowadza przetarg, zwany dalej „przetargiem”.

2. Prezes URE przeprowadza w danym roku kolejne przetargi, jeżeli wartość świadectw efektywności energetycznej, które mogą być przedstawione do umorzenia w danym roku, nie zapewnią oszczędności energii finalnej.

3. Prezes URE zamieszcza ogłoszenie o przeprowadzeniu przetargu w Biuletynie Informacji Publicznej URE. W ogłoszeniu tym określa wartość świadectw efektywności energetycznej przewidzianych do wydania w danym przetargu oraz zamieszcza informację o wartości współczynnika akceptacji ofert, oznaczonego symbolem „t”, o którym mowa w art.17 ust. 1.

4. Określając wartość świadectw efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 3, Prezes URE kieruje się wartością wydanych dotychczas świadectw efektywności energetycznej oraz postępowaniem w realizacji oszczędnego gospodarowania energią.

Art. 14. 1. Poprawie efektywności energetycznej służą w szczególności następujące rodzaje przedsięwzięć:

- 1) izolacja instalacji przemysłowych;
- 2) przebudowa lub remont budynków;
- 3) modernizacja:
 - a) oświetlenia,
 - b) urządzeń i instalacji wykorzystywanych w procesach przemysłowych,
 - c) lokalnych sieci ciepłowniczych i lokalnych źródeł ciepła;
- 4) odzyskiwanie energii w procesach przemysłowych;
- 5) ograniczenie:
 - a) przepływów mocy biernej,
 - b) strat sieciowych w ciągach liniowych,
 - c) strat w transformatorach;
- 6) stosowanie do ogrzewania lub chłodzenia obiektów energii wytwarzanej we własnych lub przyłączonych do sieci odnawialnych źródłach energii, ciepła użytkowego w wysokosprawnej kogeneracji w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, lub ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, szczegółowy wykaz przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej.

Art. 15. 1. Do przetargu może być zgłoszone przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, w wyniku którego uzyskuje się oszczędność energii w ilości stanowiącej równowartość co najmniej 1 toe średnio w ciągu roku, albo przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej, w wyniku których uzyskuje się łączną oszczędność energii w ilości stanowiącej równowartość co najmniej 1 toe średnio w ciągu roku.

2. Do przetargu nie może być zgłoszone przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej:

- 1) zakończone przed dniem 1 stycznia 2014 r.;
- 2) na którego realizację:
 - a) przyznano premię termomodernizacyjną, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów, lub
 - b) uzyskano środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej lub z budżetu państwa;
- 3) określone w oświadczeniu, o którym mowa w art. 11 ust. 1.

Art. 16. 1. W przetargu może uczestniczyć podmiot, który przedłoży Prezesowi URE prawidłowo wypełnioną deklarację przetargową wraz z audytem efektywności energetycznej sporządzonym dla przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, określonych w tej deklaracji.

2. Deklaracja przetargowa powinna zawierać:

- 1) imię, nazwisko, numer PESEL i adres zamieszkania albo nazwę, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu:
 - a) u którego zostało zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej inne, niż przedsięwzięcie, o którym mowa w art. 15 ust. 2,
 - b) u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej,
 - c) upoważnionego przez podmiot, o którym mowa w lit. a lub b;
- 2) określenie wartości świadectwa efektywności energetycznej o które ubiega się podmiot, o którym mowa w pkt 1, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego;
- 3) dane dotyczące ilości energii zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego;

- 4) wskazanie okresu uzyskiwania oszczędności energii dla danego przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, wyrażonego w latach kalendarzowych;
- 5) określenie:
 - a) wartości efektu energetycznego (ω) - rozumianego jako stosunek ilości energii zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju, służących poprawie efektywności energetycznej do wartości świadectwa efektywności energetycznej, o której mowa w pkt 2,
 - b) przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej oraz miejsca ich lokalizacji,
 - c) terminu realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej;
- 6) oświadczenie, że nie występują okoliczności, o których mowa w art. 15 ust. 2;
- 7) zobowiązanie do zrealizowania przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej zgodnie z deklaracją przetargową - w przypadku złożenia tej deklaracji przez podmiot, o którym mowa w pkt 1 lit. b, albo podmiot przez niego upoważniony;
- 8) upoważnienie do występowania w przetargu - w przypadku podmiotu, o którym mowa w pkt 1 lit. c.

3. Udział w przetargu jest bezpłatny.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki przeprowadzania przetargu, w tym powoływania i pracy komisji przetargowej,
 - 2) wzór deklaracji przetargowej
- kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystych warunków i kryteriów przetargu oraz równoprawnego traktowania jego uczestników.

Art. 17. 1. Przetarg wygrywają te podmioty, które zadeklarowały wartość efektu energetycznego (ω), o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 5 lit. a, zawierający się w przedziale:

$$(t \times \omega_{\text{sr}} ; \omega_{\text{max}}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

t - współczynnik akceptacji ofert określany przez Prezesa URE,

ω_{max} - najwyższą zadeklarowaną w danym przetargu wartość efektu energetycznego,

ω_{sr} - średnią wartość efektu energetycznego - jako średnią zadeklarowanych w danym przetargu wartości efektów energetycznych ważoną ilością energii zaoszczędzonej w wyniku realizacji zgłoszonego do przetargu, danego przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, w łącznej ilości energii zaoszczędzonej przez wszystkie zgłoszone do przetargu przedsięwzięcia.

2. Prezes URE z urzędu wydaje świadectwo efektywności energetycznej podmiotom, o których mowa w ust.1, w kolejności odpowiadającej wartości zadeklarowanego przez te podmioty efektu energetycznego (ω).

Art. 18. 1. Potwierdzeniem deklarowanej oszczędności energii wynikającej z przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej przez podmiot, który wygrał przetarg, o którym mowa w art. 17 ust. 1, jest świadectwo efektywności energetycznej.

2. Świadectwo efektywności energetycznej zawiera w szczególności:

- 1) numer świadectwa efektywności energetycznej;
- 2) numer PESEL albo nazwę podmiotu, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 1;
- 3) określenie wartości, o której mowa w art. 16 ust. 2 pkt 2, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego.

3. Prezes URE wydaje niezwłocznie świadectwo efektywności energetycznej podmiotowi, o którym mowa w art. 17 ust. 1. Do wydawania świadectw efektywności energetycznej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz.183) o wydawaniu zaświadczeń.

4. Prezes URE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej URE informacje o wydanym świadectwie efektywności energetycznej wraz z kartą audytu efektywności energetycznej, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2, w terminie 7 dni od dnia jego wydania.

5. Prezes URE niezwłocznie informuje podmiot, o którym mowa w art. 22 ust. 3, o wydanym świadectwie efektywności energetycznej podmiotowi, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 1 lit. a.

Art. 19. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 1 lit. b, lub podmiot przez niego upoważniony, który otrzymał świadectwo efektywności energetycznej, jest obowiązany po zrealizowaniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej do sporządzenia audytu efektywności energetycznej potwierdzającego oszczędność energii

uzyskaną w wyniku realizacji tego przedsięwzięcia, w ilości określonej w deklaracji przetargowej.

2. Nie jest wymagane sporządzenie audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w ust.1, dla zrealizowanego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej w związku z którym zadeklarowano osiągnięcie oszczędności energii w ilości nieprzekraczającej równowartości 100 toe średnio w ciągu roku.

3. Audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, i audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 16 ust. 1, nie mogą być sporządzane przez tę samą osobę dla tego samego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej.

4. Podmiot, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 1 lit. b, lub podmiot przez niego upoważniony, który otrzymał świadectwo efektywności energetycznej zawiadamia Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w terminie 45 dni od dnia jego zakończenia. Do zawiadomienia należy dołączyć:

- 1) oświadczenie potwierdzające zgodność zrealizowanego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej z deklaracją przetargową;
- 2) audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jest on wymagany.

5. Prezes URE informuje podmiot, o którym mowa w art. 22 ust. 3, o świadectwie efektywności energetycznej wydanym dla przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, zrealizowanego przez podmiot, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 1 lit. b, albo przez podmiot przez niego upoważniony, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4.

Art. 20. 1. Prezes URE dokonuje albo zleca dokonanie innym podmiotom wyłonionym na zasadach i w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych, wyrywkowej weryfikacji:

- 1) audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 16 ust. 1, lub audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1;
- 2) zgodności oszczędności energii osiągniętej w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 19 ust. 2, z ilością energii zaoszczędzonej określonej w deklaracji przetargowej - w formie audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

2. O negatywnej weryfikacji oszczędności energii Prezes URE zawiadamia niezwłocznie podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

3. Podmiot, któremu przyznano świadectwo efektywności energetycznej o wartości odpowiadającej ilości energii większej, niż ilość energii zaoszczędzonej w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej stwierdzona przez Prezesa URE w wyniku weryfikacji oszczędności energii, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany, w terminie 6 miesięcy od dnia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo efektywności energetycznej o wartości określonej w ust. 4.

4. Wartość świadectwa efektywności energetycznej, którą obowiązany jest uzyskać i przedstawić do umorzenia podmiot, o którym mowa w ust. 3, stanowi różnicę między ilością energii wynikającą ze świadectwa efektywności energetycznej przyznanego temu podmiotowi a ilością energii zaoszczędzonej, o której mowa w ust. 3, wyrażoną w tonach oleju ekwiwalentnego.

5. O obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa efektywności energetycznej Prezes URE zawiadamia niezwłocznie podmiot, o którym mowa w ust. 3.

6. Do wykonywania obowiązku, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 23 i art. 24.

Art. 21. 1. Podmiot, który nie zawiadomił Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej lub, zawiadamiając udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji o jego zrealizowaniu, a także w przypadku negatywnej weryfikacji oszczędności energii, o której mowa w art. 20 ust. 2, nie może brać udziału w przetargu przez okres 5 lat od dnia, w którym przedsięwzięcie to powinno być zrealizowane.

2. W odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 1 lit. a, lub podmiotu przez niego upoważnionego termin, o którym mowa w ust. 1, liczy się od dnia otrzymania świadectwa efektywności energetycznej.

Art. 22. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej są towarem giełdowym w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. Prawa te są zbywalne.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej powstają z chwilą zapisania świadectwa efektywności energetycznej po raz pierwszy na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw efektywności energetycznej, na podstawie informacji Prezesa URE o świadectwie efektywności energetycznej wydanym dla zrealizowanego

przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, i przysługują podmiotowi będącemu posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa efektywności energetycznej następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw efektywności energetycznej prowadzonym przez podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94) - organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw efektywności energetycznej.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 3, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw efektywności energetycznej w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację:
 - a) podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw efektywności energetycznej,
 - b) przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej;
- 2) zgodność ilości energii objętej zarejestrowanymi świadectwami efektywności energetycznej z ilością energii odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

5. Wpis do rejestru świadectw efektywności energetycznej oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

Art. 23. Podmiot, o którym mowa w art. 22 ust. 3, jest obowiązany, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9 ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej, wydać, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tego świadectwa przysługujące wnioskodawcy.

Art. 24. 1. Prezes URE, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9 ust. 2, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw efektywności energetycznej, w drodze decyzji, umarza te świadectwa w całości albo w części.

2. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 9 ust.1, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa URE o umorzenie świadectw efektywności energetycznej należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

3. Świadectwo efektywności energetycznej umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 9 ust. 1 w poprzednim roku kalendarzowym.

4. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej wygasają z chwilą umorzenia tego świadectwa.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 9 ust. 2, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectwa efektywności energetycznej są obowiązane złożyć Prezesowi URE dokument, o którym mowa w art. 23.

6. Prezes URE przekazuje informacje o umorzonych świadectwach efektywności energetycznej podmiotowi prowadzącemu rejestr, o którym mowa w art. 22 ust. 3.

Art. 25. Prezes URE zalicza nadwyżkę świadectw efektywności energetycznej umorzonych do dnia 31 marca danego roku na poczet kolejnych lat następujących po roku, którego obowiązek, o którym mowa w art. 9 ust. 1, dotyczy.

Rozdział 5

Zasady sporządzania audytu efektywności energetycznej

Art. 26. 1. Audyt efektywności energetycznej zawiera w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby podmiotu, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, lub podmiotu przez niego upoważnionego;
- 2) kartę audytu efektywności energetycznej;
- 3) oznaczenie miejsca lokalizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej;

- 4) ocenę:
 - a) stanu technicznego oraz analizę zużycia energii obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji;
 - b) efektów uzyskanych w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w tym w szczególności określenie osiągniętej oszczędności energii.

2. Audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przedkładany Prezesowi URE przez podmiot, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 1 lit. b, lub podmiot przez niego upoważniony powinien zawierać także opis możliwych rodzajów i wariantów realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej wraz z oceną opłacalności ekonomicznej tych przedsięwzięć i możliwej do uzyskania oszczędności energii.

3. Audyt efektywności energetycznej dostarczania ciepła zawiera ocenę efektywności energetycznej sieci ciepłowniczej oraz innego indywidualnego źródła ciepła wytwarzającego i dostarczającego ciepło do obiektu budowlanego, ze wskazaniem, który sposób dostarczania ciepła zapewnia większą efektywność energetyczną.

4. Do audytu, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się ust. 1 pkt 4.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i sposób sporządzania audytu efektywności energetycznej,
- 2) wzór karty, o której mowa w ust. 1 pkt 2,
- 3) szczegółowy sposób i tryb weryfikacji audytu efektywności energetycznej, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1,
- 4) dane i metody, które mogą być wykorzystywane przy określaniu i weryfikacji uzyskanych oszczędności energii,
- 5) sposób sporządzania oceny efektywności energetycznej dostarczania ciepła, o której mowa w ust. 3

- biorąc pod uwagę aktualny stan wiedzy technicznej w zakresie efektywności energetycznej, zapewnienie zharmonizowanych zasad pomiarów oraz sprawnej i prawidłowej weryfikacji oszczędności energii.

Rozdział 6

Zasady przeprowadzania audytu energetycznego przedsiębiorstwa

Art. 27. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2014 r. poz. 197), z wyjątkiem mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu art. 104 - 106 tej ustawy, jest obowiązany przeprowadzać, jeżeli jest to ekonomicznie uzasadnione, co 4 lata, audyt energetyczny przedsiębiorstwa lub zlecić jego przeprowadzenie.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust.1, nie dotyczy przedsiębiorcy posiadającego system zarządzania energią lub system zarządzania środowiskiem określony w odpowiednich normach europejskich.

3. Audyt, o którym mowa w ust.1, powinien być przeprowadzany przez niezależny podmiot posiadający wiedzę oraz doświadczenie zawodowe w przeprowadzaniu tego rodzaju audytu.

4. W przypadku gdy audyt energetyczny przedsiębiorstwa jest przeprowadzany przez ekspertów audytowanego przedsiębiorcy, nie mogą oni być bezpośrednio zaangażowani w audytowaną działalność przedsiębiorcy.

Art. 28. 1. Audyt energetyczny przedsiębiorstwa ma na celu przeprowadzenie szczegółowych i potwierdzonych obliczeń dotyczących proponowanych przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej oraz dostarczenie informacji o potencjalnych oszczędnościach energii.

2. Audyt energetyczny przedsiębiorstwa:

- 1) należy przeprowadzać na podstawie aktualnych, mierzonych i możliwych do zidentyfikowania danych dotyczących zużycia energii oraz, w przypadku energii elektrycznej - zapotrzebowania na moc;
- 2) powinien zawierać szczegółowy przegląd zużycia energii w budynkach lub zespołach budynków, w instalacjach przemysłowych oraz w transporcie;
- 3) powinien opierać się, o ile to możliwe, na analizie kosztowej cyklu życia, a nie na okresie zwrotu nakładów tak, aby uwzględnić oszczędności w dłuższym okresie czasu, wartości rezydualne inwestycji długoterminowych oraz stopy dyskonta.

3. Przedsiębiorca jest obowiązany przechowywać, do celów kontrolnych, dane związane z audytem energetycznym przedsiębiorstwa, przez okres 5 lat.

Art. 29. 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 27 ust.1, zawiadamia Prezesa URE o przeprowadzonym audycie energetycznym przedsiębiorstwa, w terminie 30 dni od dnia

zakończenia jego przeprowadzania. Do zawiadomienia tego należy dołączyć informację o wynikających z przeprowadzonego audytu możliwych do uzyskania oszczędnościach energii.

2. Prezes URE przeprowadza albo zleca innym podmiotom wyłonionym na zasadach i w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych, przeprowadzenie wyrywkowej weryfikacji zgodności oszczędności energii, możliwej do osiągnięcia w wyniku przeprowadzonego audytu energetycznego przedsiębiorstwa, z informacją, o której mowa w ust.1 zdanie drugie.

Rozdział 7

Kary pieniężne

Art. 30. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) niedopełnia obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa efektywności energetycznej lub nie uiszcza opłaty zastępczej, o których mowa w art. 9 ust. 1;
- 2) w oświadczeniu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, podał nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje;
- 3) nie przedstawia w wyznaczonym terminie dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 12 ust.1;
- 4) w deklaracji przetargowej, o której mowa w art. 16 ust. 1, podał nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje;
- 5) nie zrealizował przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej wbrew zobowiązaniu, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 7;
- 6) nie zawiadomił Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej w terminie, o którym mowa w art. 19 ust. 4, lub zawiadamiając, udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji;
- 7) uzyskał oszczędność energii niższą niż określona w deklaracji przetargowej, stwierdzoną w wyniku weryfikacji, o której mowa w art. 20 ust. 1;
- 8) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 20 ust. 3;
- 9) mimo zakazu, o którym mowa w art. 21, uczestniczył w przetargach.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust.1, wymierza Prezes URE w drodze decyzji.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 i 3 nie może przekroczyć 10% przychodu ukaranego przedsiębiorstwa energetycznego lub odbiorcy końcowego, lub towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9 ust. 2, osiągniętego w roku podatkowym poprzedzającym rok nałożenia kary;
- 2) pkt 2 nie może przekroczyć 100.000 zł;
- 2) pkt 4 - 9 nie może przekroczyć 1.000.000 zł.

4. Ustalając wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 30, Prezes URE uwzględnia w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy.

5. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli podmiot zaprzestał naruszenia prawa lub zrealizował obowiązek.

Art. 31. 1. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 30, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Karę pieniężną uiszcza się na rachunek bankowy tego funduszu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna, jeżeli nie wniesiono od niej środka zaskarżenia, albo od dnia, w którym decyzja ta stała się prawomocna.

2. Kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 32. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 oraz z 2014 r. poz. 40) w art. 33 w ust. 2:

- 1) w pkt 6 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) audyt, o którym mowa w art. 26 ust. 3 ustawy z dnia...o efektywności energetycznej (Dz. U. poz...) wskazujący, że dostarczanie ciepła do tego obiektu z sieci ciepłowniczej zapewnia niższą efektywność energetyczną, aniżeli z innego indywidualnego źródła ciepła, które może być wykorzystane do dostarczania ciepła do tego obiektu;”;
- 2) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust.1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.⁸⁾);”.

⁸⁾ Patrz odnośnik nr 4.

Art. 33. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 9n;
- 2) po art. 10 dodaje się art. 10a - 10c w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub ciepła, przesyłaniem i dystrybucją ciepła oraz przedsiębiorcy planujący budowę lub modernizację, po dniu 5 czerwiec 2014 r., jednostki wytwórczej o mocy nominalnej cieplnej powyżej 20 MW lub sieci ciepłowniczej, lub chłodniczej są obowiązani sporządzać analizę kosztów i korzyści budowy lub modernizacji tej jednostki lub sieci ciepłowniczej lub chłodniczej, mającą na celu określenie najbardziej efektywnych pod względem zasobów oraz opłacalnych rozwiązań umożliwiających spełnienie wymogów w zakresie ogrzewania i chłodzenia, zwaną dalej „analizą kosztów i korzyści”.

2. Analizę kosztów i korzyści sporządza się z uwzględnieniem:

- 1) zainstalowanej mocy elektrycznej lub zainstalowanej mocy cieplnej;
- 2) rodzaju paliwa zużywanego do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła;
- 3) przewidywanego okresu użytkowania jednostki wytwórczej lub sieci ciepłowniczej, lub chłodniczej;
- 4) planowanej ilości godzin pracy jednostki wytwórczej w ciągu roku;
- 5) lokalizacji jednostki wytwórczej lub sieci ciepłowniczej, lub chłodniczej;
- 6) zapotrzebowania na energię elektryczną lub ciepło.

3. Analiza kosztów i korzyści zawiera analizę ekonomiczną obejmującą analizę finansową, która odzwierciedla rzeczywiste przepływy pieniężne z nakładów inwestycyjnych poniesionych na budowę jednostki wytwórczej, sieci ciepłowniczej lub chłodniczej oraz planowane koszty ich eksploatacji.

Art. 10b. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne oraz przedsiębiorcy, o których mowa w art. 10a ust.1, planujące:

- 1) budowę jednostki wytwórczej o nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW - sporządzają analizę kosztów i korzyści wybudowania jednostki kogeneracji w miejsce tej jednostki wytwórczej;

⁹⁾ Patrz odnośnik nr 4.

- 2) przebudowę jednostki wytwórczej o nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW - przeprowadza analizę kosztów i korzyści przebudowy tej jednostki wytwórczej na jednostkę kogeneracji;
- 3) budowę lub przebudowę elektrowni lub elektrociepłowni przemysłowej, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. U. UE. L. Nr 304, str.1, z późn. zm.) o nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW lub wytwarzającej ciepło odpadowe z instalacji przemysłowej - sporządzają analizę kosztów i korzyści wykorzystania tego ciepła, w tym w wysokosprawnej kogeneracji oraz przyłączenia tej elektrowni lub elektrociepłowni przemysłowej do sieci ciepłowniczej lub chłodniczej;
- 4) budowę sieci ciepłowniczej lub chłodniczej, lub przyłączenie do tej sieci jednostki wytwórczej o nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW, lub przebudowę tej jednostki wytwórczej - sporządzają analizę kosztów i korzyści wykorzystania ciepła odpadowego.

2. Budowa urządzeń, instalacji lub sieci służących wychwytywaniu dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 oraz z 2013 r. poz. 21 i 1238) nie stanowi przebudowy jednostki wytwórczej oraz elektrowni lub elektrociepłowni przemysłowej, o których mowa w ust. 1 pkt 2- 4.

3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) jednostek wytwórczych w okresach szczytowego zapotrzebowania na energię elektryczną oraz rezerw zdolności wytwórczych pracujących przez okres nie krótszy niż 1500 godzin w roku, jako średnia z pięciu kolejnych lat;
- 2) obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w ustawie z dnia 13 maja 2013 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2014 r. poz. 40);
- 3) urządzeń, instalacji i sieci niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

4. Jeżeli planowana jest budowa lub przebudowa jednostki wytwórczej energii elektrycznej, lub elektrowni przemysłowej, analiza kosztów i korzyści zawiera porównanie tej jednostki, lub elektrowni z jednostką wytwórczą, lub elektrociepłownią przemysłową wytwarzającą taką samą ilość energii elektrycznej w procesie wytwarzania ciepła odpadowego w instalacji przemysłowej, lub w wysokosprawnej kogeneracji, albo zaopatrującą użytkowników systemu w wytworzone ciepło lub chłód za pomocą sieci ciepłowniczych lub chłodniczych.

5. W przypadkach, o których mowa w ust.1 pkt 3 i 4, przedsiębiorstwa energetyczne oraz przedsiębiorcy, o których mowa w art. 10a ust. 1, przeprowadzają analizę kosztów i korzyści we współpracy z przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się przesyłaniem i dystrybucją ciepła lub chłodu.

6. Przez nominalną moc cieplną, o której mowa w ust.1 oraz w art. 10a ust.1, rozumie się ilość energii wprowadzonej w paliwie do źródła spalania paliw w jednostce czasu przy jego nominalnym obciążeniu.

Art. 10c. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki sporządza ocenę potencjału wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych lub chłodniczych, i o jej sporządzeniu powiadamia Komisję Europejską.

2. W celu sporządzenia oceny, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przeprowadza analizę wprowadzenia określonych wariantów wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych i chłodniczych, w tym możliwości techniczne oraz opłacalność ekonomiczną wprowadzenia tych wariantów. Analizę tę przeprowadza się dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Przez efektywny energetycznie system ciepłowniczy lub chłodniczy rozumie się system ciepłowniczy lub chłodniczy, w którym do produkcji ciepła lub chłodu wykorzystuje się co najmniej w:

- 1) 50 % energię ze źródeł odnawialnych, lub
- 2) 50 % ciepło odpadowe, lub
- 3) 75 % ciepło pochodzące z kogeneracji;
- 4) 50 % połączenie takiej energii i ciepła.

4. Na żądanie Komisji Europejskiej minister właściwy do spraw gospodarki co pięć lat aktualizuje ocenę, o której mowa w ust. 1, i o jej aktualizacji powiadamia Komisję Europejską.”;

3) w art. 16a:

a) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W przetargu mogą uczestniczyć także podmioty niebędące przedsiębiorstwami energetycznymi oraz podmioty, które sporządziły analizę kosztów i korzyści.”,

b) w ust. 5 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) wynikami oceny, o której mowa w art. 10c ust.1, oraz analizy kosztów i korzyści.”,

4) w art. 18 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) ocena, o której mowa w art.10c ust.1, na obszarze gminy.”;

5) w art. 20 w ust.2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) ocena, o której mowa w art.10c ust.1, na obszarze gminy.”;

7) w art. 45a:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli miejsce zainstalowania układu pomiarowo-rozliczeniowego służącego do rozliczeń kosztów zakupu ciepła jest wspólne dla dwóch lub więcej budynków wielolokalowych albo dwóch lub więcej grup lokali lub lokali, właściciele lub zarządcy tych budynków lub lokali są obowiązani wyposażyć:

1) budynki te i grupy lokali w ciepłomierze;

2) lokale, tam gdzie jest to technicznie wykonalne i opłacalne, w ciepłomierze lub indywidualne liczniki ciepłej wody do dnia 31 grudnia 2016 r.”,

b) w ust. 8 w pkt 1 lit a otrzymuje brzmienie:

„a) dla lokali mieszkalnych i użytkowych:

- wskazania ciepłomierzy,

- wskazania urządzeń umożliwiających indywidualne rozliczenie kosztów, niebędących przyrządami pomiarowymi w rozumieniu przepisów metrologicznych,

- powierzchnię lub kubaturę tych lokali,”

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego dokonuje wyboru metody rozliczania całkowitych kosztów zakupu ciepła na poszczególne lokale mieszkalne i użytkowe w tym budynku tak, aby:

- 1) wybrana metoda zapewniała:
 - a) energooszczędne zachowania,
 - b) zachowanie prawidłowych warunków eksploatacji budynku i lokali w zakresie temperatury i wentylacji, określonych w przepisach prawa budowlanego lub
 - c) zapewniała ustalanie opłat za zakupione ciepło w sposób odpowiadający zużyciu ciepła na ogrzewanie i przygotowanie ciepłej wody użytkowej;
- 2) w zależności od warunków technicznych budynków i lokali uwzględniała:
 - a) ilość ciepła dostarczanego do lokalu z pionów grzewczych lub przenikania pomiędzy lokalami, oszacowanego w szczególności na podstawie rejestracji temperatury powietrza w lokalu, jeżeli jest to technicznie możliwe i ekonomicznie uzasadnione,
 - b) współczynniki wyrównawcze zużycia ciepła na ogrzewanie, wynikające z położenia lokalu w bryle budynku.”,

d) po ust. 11 dodaje się ust.11a w brzmieniu:

„11a. Jeżeli użytkownik lokalu nie udostępni ciepłomierzy, indywidualnych liczników ciepłej wody lub urządzeń umożliwiających indywidualne rozliczenie kosztów, niebędących przyrządami pomiarowymi w rozumieniu przepisów metrologicznych, w celu dokonania ich odczytu, lub dokona ingerencji w ten przyrząd lub urządzenie w celu zafałszowania jego pomiarów lub wskazań, użytkownik ten w okresie rozliczeniowym może zostać obciążony nie więcej niż dwukrotnością iloczynu średniej wartości kosztów ogrzewania:

- 1) m^3 kubatury budynku wielolokalowego i kubatury użytkowanego lokalu albo
- 2) m^2 budynku wielolokalowego i powierzchni użytkowanego lokalu.”;

e) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. W przypadku, gdy ilość ciepła dostarczonego do budynku wielolokalowego w ciągu kolejnych 12 miesięcy przekracza 0,40 GJ w odniesieniu do m^3 ogrzewanej kubatury budynku lub 0,30 GJ w odniesieniu do m^3 przygotowanej ciepłej wody, właściciel lub zarządca budynku wykonuje audyt energetyczny tego budynku w celu określenia przyczyn nadmiernej

energochłonności i wskazania sposobów ograniczenia zużycia ciepła przez ten budynek lub zmiany zamówionej mocy cieplnej.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 91 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku zamówień, których wartość szacunkowa jest równa lub wyższa niż kwoty, o których mowa w art. 11 ust. 8, oraz których przedmiotem są:

- 1) produkty związane z energią w rozumieniu ustawy z dnia 14 września 2012 r. o dostarczaniu informacji o zużyciu energii oraz innych podstawowych zasobów przez produkty wykorzystujące energię (Dz. U. poz. 1203), przy wyborze oferty stosuje się kryterium najwyższej klasy efektywności energetycznej;
- 2) budynki, przy wyborze oferty stosuje się kryterium najwyższej charakterystyki energetycznej w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 oraz z 2014 r. poz. 40);
- 3) usługi, przy wyborze oferty stosuje się kryterium największej oszczędności energii w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy z dnia... o efektywności energetycznej (Dz. U. poz....).

2b. Zamawiający może uzależnić stosowanie kryterium, o którym mowa w ust. 2a, od możliwości ekonomicznych, technicznych oraz utrzymania odpowiedniego poziomu konkurencji.”.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe

Art. 35. Do dnia 5 grudnia 2015 r. przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 29, po raz pierwszy przeprowadzi audyt energetyczny przedsiębiorstwa.

Art. 36. Do dnia 31 grudnia 2015 r., minister właściwy do spraw gospodarki sporządzi ocenę potencjału wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych lub chłodniczych.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2013 r. poz. 984 i 1047 oraz z 2014 r. poz. 423

Art. 37. Prawa majątkowe wynikające ze świadectw efektywności energetycznej, wydanych na podstawie ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551, z późn. zm.¹¹⁾) które nie zostaną umorzone przez Prezesa URE do dnia 31 marca 2016 r. wygasają z dniem 1 kwietnia 2016 r.

Art. 38. Do postępowań wszczętych i niezakończonych decyzja ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących świadectw efektywności energetycznej stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 39. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15 ust.1, art. 19 ust. 4 oraz art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej zachowują moc do dnia 1 kwietnia 2016 r.

Rozdział 10

Przepisy końcowe

Art. 40. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE wynikających z niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2015 r. - 1.370.000,00 zł;
- 2) 2016 r. - 1.315.000,00 zł;
- 3) 2017 r. - 1.330.000,00 zł;
- 4) 2018 r. - 1.346.134,00 zł;
- 5) 2019 r. - 1.362.287,00 zł;
- 6) 2020 r. - 1.378.844,00 zł;
- 7) 2021 r. - 1.395.815,00 zł;
- 8) 2022 r. - 1.413.210,00 zł;
- 9) 2023 r. - 1.431.040,00 zł;
- 10) 2024 r. - 1.449.316,00 zł.

2. Prezes URE monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951, 1203 i 1397.

o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach zgodna jest z planem finansowym przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 41. Traci moc ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej, z wyjątkiem:

- 1) art. 12 - 14 oraz art. 21 - 27, które tracą moc z dniem 1 stycznia 2015 r.;
- 2) art. 4, który traci moc z dniem 1 stycznia 2017 r.

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 9 - 12, art. 19 i 20 oraz art. 23 - 26, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.